

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

24. OKTOBER 1988

Fiskeridirektoratet

05

RIKSDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

23 SEPT. 1993

REFERAT

FRA

REGULERINGSRÅDET

1988

II (III)

Stein-Åge Johnson
her

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 24 OKTOBER 1988.

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 10.30. til kl 15.00.

Følgende rådsmedlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Avdelingsdirektør Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Petter L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Adv. Jan Arne Isaksen, Norsk Sjømannsforbund
Mathis Turøy, Norsk Nærings- og nytelsesmiddel-
arbeiderforbund

Som observatører møtte:

Avdelingsleder Otto Gregussen, Norges Fiskarlag.
Underdirektør Gunnar Kjønneøy, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Kystvaktinspektør Reidar Skarlo
Fiskeskipper Ole Strand, Norges Fabrikkskipsforening
B.Chr. Vedeler, Nordsildmel
Svein A. Krane, Fiskeindustriens Landsforening

Som sekretær for rådet møtte konsulent Terje Halsteinsen og konsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Forskningsjef Johannes Hamre, Fiskeridirektoratets havforsknings-
institutt

Forsker Tore Jacobsen, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt

Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet

Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet

Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet

Kontorsjef Sigbjørn Lomelde, Fiskeridirektoratet

Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet

Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet

Seksjonsleder Nils Thorvik, Fiskeridirektoratet

Konsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet

Konsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet

Konsulent Gunn Karin Karlsen, Fiskeridirektoratet

Konsulent Truls Konow, Fiskeridirektoratet

Konsulent Eilif Sund, Fiskeridirektoratet

Konsulent Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet

Konsulent Liv Holmefjord, Fiskeridirektoratet

Olsen åpnet møte og spurte om det var merknader til inkallingen. Det
frankom ingen merknader han refererte forslaget til saksliste:

13/88 Regulering av fisk etter norsk-arktisk torsk og hyse.

14/88 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild. Spørsmålet
om oppmaling.

15/88 Eventuellt.

Saklisten ble godkjent.

SAK 13/88

REGULERING AV FISKE ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. KONVENSJONELLE REDSKAP.

Tall fra Norges Råfisklags ukestatistikk (tonn rund vekt):

	1987	1988	% Endring
Pr. 27.09.87/25.09.88	85.700	83.600	- 2,4
Siste 10 uker	7.700	6.000	- 22,1
Siste 5 uker	3.900	4.400	+ 12,8

Vi ser at oppfisket kvantum ligger litt lavere i år enn på samme tidspunkt i fjor. I sommer var fisket vesentlig dårligere enn i fjor, dette gir seg utslag i en nedgang på 22% i de siste 10 uker. Fra slutten av august har imidlertid fisket vært bedre og ser en på den siste 5-ukers perioden er nedgangen snudd til en oppgang på 13%. Ukefangstene er imidlertid lave slik at små absolutte endringer gir seg utslag i forholdsvis store prosentvise endringer.

Ifølge NRLs ukestatistikk ble det i perioden 28.09. - 31.12.1987 fisket 24.400 tonn torsk med konvensjonelle redskap. Det er vanskelig å forutse utviklingen resten av året, men vi velger følgende mulige alternativ:

Alternativ 1: 20% nedgang, som gir oppfisket = 19.500 tonn
Alternativ 2: Samme høstkvantum som i 1987 = 24.400 tonn
Alternativ 3: 15% oppgang = 28.100 tonn

I NRLs ukestatistikk for 1987 er totalkvantumet for konvensjonelle redskap 110.100 tonn. Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk viser 115.000 tonn, altså en differanse på nesten 5.000 tonn. Et

tilsvarende etterslep må forventes for 1988. For 1. halvår 1988 var etterslepet ca. 1.500 tonn, og vi anslår det til 4.000 tonn for hele året.

Ukestatistikken viste 83.600 tonn pr. 25.09. og når vi tar hensyn til etterslepet og de tre alternativene for høstfisket får vi følgende 3 prognosealternativer for fisket med konvensjonelle redskaper i NRLs distrikt i 1988:

1. 107.100 tonn
2. 112.000 tonn
3. 115.700 tonn

I Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag distrikt ble det i 1987 levert ca. 7.700 tonn torsk fisket med konvensjonelle redskap nord for 62⁰ N. Pr. utgangen av august i år var kvantumet ca. 5.700 tonn. I perioden september-desember ble det i 1987 fisket ca. 3.500 tonn, men på grunn av maksimalkvotene regner en med at høstkvantumet kan bli litt lavere i år. Vi anslår fisket med konvensjonelle redskap i SRFs distrikt til 8.000 - 8.500 tonn i 1988. I Vest-Norges Fiskesalslags distrikt anslår vi tilsvarende kvantum til 1.000 tonn.

Oppsummert gir dette en prognose for konvensjonelle redskaper i 1988 på fra 116.000 til 125.000 tonn. Dersom fangsten i NRLs distrikt blir som i fjor resten av året er prognosen 121.000 tonn.

2. TRALERE.

Total trålkvote er 120.000 tonn i 1988, fordelt med 96.000 tonn til stortrålere og 24.000 tonn til småtrålere. Småtrålerkvoten omfatter også bifangst reke-trål (og annet trålfiske) av trålere som ikke har torsketråltillatelse. Dette kvantumet var 5.600 tonn i 1986 og 3.700 tonn i 1987. Dersom en avsetter 4.000 tonn for i år, betyr det at den rene småtrålerkvoten er 20.000 tonn. Sum av utdelte fartøykvoter er 27.467 tonn.

Småtrålergruppen består i år, som i 1987, av 56 fartøy med torsk kvote. Herav 17 fartøy over 250 BRT og 34 m l.l. samt fartøy som skal regnes å være over denne grensen (gruppe 1), og 39 fartøy under 250 BRT (gruppe 2).

Småtrålergruppen fisket ifølge Fiskeridirektoratets sluttsedelstatistikk i alt 23.500 tonn torsk nord for 62⁰ N i 1987, herav fartøy i gruppe 1: 13.000 tonn og gruppe 2: 10.250 tonn.

Prognosealternativ 1:

Pr. utgangen av august i år har småtrålergruppen levert i alt 10.700. Antagelig er tallet for 1988 noe for lavt pga. etterslep i statistikken. For 1987 har vi beregnet levert kvantum på samme tidspunkt til 14.700 tonn. Dvs. at småtrålerne leverte 8.550 tonn i perioden september-desember. Med samme kvantum resten av 1988, vil gruppen ta 19.250 tonn i år. Med samme nedgang (27,2%) som for perioden januar-august, vil årskvantumet bli ca. 17.000 tonn.

Prognosealternativ 2:

Erfaringsmessig utnytter småtrålere i gruppe 1 sine kvoter svært godt. For 1988 har de 17 fartøyene i gruppen fått utdelt i alt 12.000 tonn dvs. 1.000 tonn mindre enn de fisket i 1987.

Pr. utgangen av august har fartøy i gruppen levert ca. 6.100 tonn. Ett fartøy har ikke levert noe og de to fartøyene med fabrikklegg har ifølge sluttsedelstatistikken til sammen levert bare 255 tonn av 1.792 tonn i kvote. Ifølge Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag kan dette skyldes etterslep i statistikken. Vi kjenner ikke spesielle forhold som skulle tilsi at gruppe 1 ikke skulle ta sin utdelte kvote på 12.000 tonn.

Gruppe 2 utnyttet i 1986 57,4% av utdelt fartøykvoter, mot 41,9% i 1987 (for 1987 er ekstrakvoten på 150 tonn pr. fartøy da ikke regnet med). Ifølge Norges Råfisklag er rekefisket i høst mer eller mindre

stoppet opp, slik at en må forvente en større omlegging til torsketraling enn ellers ville ha vært tilfelle. En må derfor regne med en høyere utnyttelse av fartøykvotene enn i fjor.

Pr. utgangen av august var det levert 4.600 tonn av utdelt 15.500 tonn til fartøy i gruppe 2. Et anslag for gruppe 2 på 8.000 tonn (51,6% av utdelt kvantum) må regnes som forsiktig.

Prognosealternativ 2 gir 20.000 tonn som anslag på småtrålergruppens fiske i 1988.

Som nevnt fisket småtrålergruppen 8.550 tonn i perioden september-desember 1987. For å nå opp i 20.000 tonn i år, må tilsvarende kvantum være 9.300 tonn. Med tanke på at fartøykvotene var nokså rommelige på slutten av fjoråret, kan dette rent umiddelbart synes urealistisk.

Vi kan konkludere med at en prognose for småtrålergruppen er beheftet med usikkerhet, men at årskvantumet sannsynligvis vil ligge mellom 17.000 tonn og 20.000 tonn.

En må regne med at stortrålergruppen vil ta sin kvote på 96.000 tonn. Adgangen til å ta bifangst av torsk etter at fartøykvoten er oppfisket vil kunne øke kvantumet ytterligere. Legger en likevel 96.000 tonn til grunn, og hvis en tar hensyn til anslaget for bifangst reketral etc. på 4.000 tonn, blir anslaget for samlet trålfiske av norsk-arktisk torsk i 1988 på 117 - 120.000 tonn.

3. PROGNOSE FOR SAMLET FISKE I 1988.

Legger en sammen prognosene for konvensjonelle redskap og trål får vi:

Konvensjonelle redskap	116.000 - 125.000 tonn
Trål	117.000 - 120.000 tonn
Totalt	233.000 - 245.000 tonn

Prognosen ligger altså 5.000 til 17.000 tonn under den norske kvoten på 250.000 tonn.

Olsen ga så ordet til forskerne:

Nakken sa at det hadde vært møte i arbeidsgruppen for å analysere bestanden for 14 dager siden. Det vil foreligge offisielle tall medio november. Det synes imidlertid ikke være noen vesentlige endringer siden konklusjonene i mai.

Jacobsen viste til det som fremkom i mai om lavere individuell vekst. Denne utviklingen synes nå å være snudd, slik at torsken har vokst langt sterkere de siste 6 mnd. Han sa videre at 1981 og 82 årgangene er redusert, i forhold til det som var forventet i fjor. Dette skyldes en større fiskedødelighet. Den forventede fiskedødelighet i 1988 er en del høyere enn antatt i mai. Det springende punkt er 83 årgangen. Denne er ikke revidert i forhold til fjorårets estimat. 83 årgangen har ikke opptrådt i fangstene som forventet, men den har ca. samme bestandsestimat som i mai. Kvoteanbefalingen ble revidert i mai 1988 og ble da satt til mellom 325 og 360.000 tonn.

Kjønnøy ville vite om dette tilsvarte en dødelighet på 0,5.

Jacobsen svarte at for en dødelighet på 0,5 ville kvantumet ligge lavere, et sted under 30.000 tonn.

Olsen ville vite hvor vi befinner oss i 1989 med hensyn til beskatning av norsk-arktisk torsk.

Nakken svarte at vi må under 300.000 tonn for å komme ned på en dødelighet på 0,5 hvis dette er et ønsket mål for 1989.

Jacobsen sa at for eventuelt å nå Fmax i -89 må vi under 200.000 tonn og at dette neppe er realistisk. Han konkluderte med at bildet

er mørkt på bakgrunn av årgangene fra -86 og utover.

Hamre fortalte om et møte med russerne om loddebestanden som viser god økning. Dette ble tolket som en indikasjon på at torskebestanden i området er sterkt redusert.

Gregussen spurte hva det totale torskeopptak i 88 for alle land ville bli?

Jacobsen svarte at det med en fiskedødlighet på 1 og en økning i beskatningen av 5-6 år gammel fisk ville bli 450.000 tonn.

Krane ville vite om det er samsvar i resultatene forskerne oppnår, spesielt i forhold til russiske forskningsresultater.

Jacobsen svarte at det ikke var noen prinsipiell forskjell.

Fladmark spurte om årsaker til at torsken står så langt nord, og om det kan påvirke havforskerens vurdering av bestanden?

Jacobsen svarte at flyttingen av torsk skapte problemer for havforskerne, men at det lå en lang rekke observasjoner til grunn før man trakk konklusjoner.

Nakken sa at fangstantallet viser det som tidligere antatte surveyer har vist. Disse blir bekreftet gjennom fangster 1-1 1/2 år senere.

Arctander sa at målsettingen for rådet er å regulere fisket på sjø og land. Det ble tidligere i år oppnådd flertall for å redusere totalkvoten til 250.000 tonn. Det synes ikke lenger som om det er stemning for å ta hele dette kvantum. Videre reiste han kritikk mot oppkjøp av fisk fra russerne, som fisker med mindre maskevidde. Han hevdet at denne fisken hadde en gjennomsnittsvekt på 8-9 hekto og at den blir kjøpt til en pris som ligger 20% over det norske fiskere får. Han kom også inn på Norges salg av fisk til russerne og konkluderte med at Norge selger fisk til underpris og kjøper igjen

til overpris, også fisk som er under minstemål.

Hamre sa at årsaken til situasjonen nå er at økosystemet i Barentshavet er brutt sammen. Vi har ført en forvaltningspolitikk som har ødelagt næringsgrunnlaget i Barentshavet for alle rovdyr, oss selv inkludert. Vi må tilbake til begynnelsen av dette århundre for å finne en tilsvarende situasjon. Vi kan ikke forutsi konsekvensene av det som nå har skjedd i Barentshavet.

Krane mente at dersom ferskfisktrålerflåten ikke utnyttet utover den allerede tildelte kvote på 120.000 tonn vil der gjenstå ca. 20.000 tonn av årets torskekvote. I denne situasjonen må en vurdere de samfunnsmessige konsekvensene ved å ikke ta opp dette kvantumet kontra de bestandsmessige konsekvensene ved å ta opp kvoten på 250.000 tonn. Det må her sees bort fra hvilke redskaper som skal ta kvantumet opp. Det er nødvendig å vise varsomhet. Men i dagens situasjon er spørsmålet hva en skal ta mest hensyn til. Det er et helt kystområde som er helt avhengig av hva som blir besluttet på dette møtet. Situasjonen er så alvorlig at fra Fiskeridirektørens side må det i betydelig grad legges vekt på de samfunnsmessige konsekvenser av å ikke ta opp den kvote som er utdelt. Fra Havforskningsinstituttet er det ikke fremkommet noe vesentlig som skulle tilsi en endring i forhold til årets reduserte torskekvote. Han foreslo at det ble gitt adgang til å utnytte de ca. 20.000 tonn som ellers ville gjenstå av årets totalkvote.

Johansen sa at når situasjonen for neste år nå er betydelig forverret, så er det galt å ta full kvote i år. Han mente ellers at industrien ville kunne hatt full beskjeftigelse dersom de hadde vist større vilje til å ta imot sei og hyse.

Leine sa at det var lite trolig at småtrålerne ville fiske opp sin kvote. Han mente det ikke var rett å belaste bifangst av reketrål av trålere som ikke har torsketråltillatelse småtrålerkvoten.

Olsen sa at han ikke hadde illusjoner om at det ville bli en

enstemmig innstilling fra Reguleringsrådet i spørsmålet om refordeling.

Leine sa at det ikke var å tenke på å refordele eventuelt et kvantum i en størrelses orden 20.000 tonn. Han fremholdt igjen at den udefinerte bifangst ved reke, et kvantum på 4.000 tonn, ikke burde belastes trålerflåten. Videre reiste han spørsmål om det var rimelig å tro at småtrålerne ville ta sin kvote.

Gullestad svarte at de største småtrålerne ligger lengst tilbake i forhold til å ta kvoten, På grunn av fangstkapasiteten er det likevel rimelig å tro at de vil ta hele kvoten. Når det gjaldt bifangsten svarte han at denne hadde vært inne i trålkvoten "i alle år".

Leine lurte fortsatt på om det er mulig at småtrålergruppen tar hele kvoten.

Olsen reiste spørsmål om saken skulle deles i to, slik at en først tok for seg om fordeling generelt, og deretter så på forholdene innen trålergruppen spesielt.

Fladmark fremholdt at det ikke for inneværende år er avsatt kvote for kystfiske, men at det var gitt en trålkvote for å hindre fritt fiske. Han mente derfor at ved underfiske måtte en fritt kunne vurdere en refordeling. Videre hevdet han at den kvoten Norge er tildelt er vi i vår fulle rett til å ta.

På denne bakgrunn reiste han følgende forslag til vedtak:
Det foretas en refordeling av 10.000 tonn av et antatt overskudd på 20.000 tonn allerede i dag.

Strand hevdet at fiskerne drøyer kvoten i håp om å få bedre betalt for fisken på et senere tidspunkt. Han hevdet videre at det finnes mer fisk enn antatt og at det er gode forekomster lenger nord. Han nevnte spesielt området nordøst av Hopen. Han reiste spørsmål om

hvor hysa har tatt veien?

Jacobsen svarte at hysa har lidd samme skjebne som torsken og at bestanden er redusert. Men han fremholdt at antallsestimatene er usikre. Videre sa han at det er tre årsklasser nemlig -82, -83 og -84 som bærer bestanden, ellers er det skralt. Han mente at kvoten ikke ville bli tatt i år.

Wold sa at han var av den oppfatning at kystfiskerne hadde en total kvote som medførte at når 250.000 tonn er tatt, stoppes fisket uansett. Til støtte for dette påberopte han seg Rasmussens bekreftelse fra siste møte.

Hamre hevdet at det hadde vært god fisk i områdene i nord og øst de siste årene. Dette er de samme områder som huser hovedbestanden av lodde. Han mente dette var grunnen til forekomstene av fin torsk her, sammen med en antatt lavere dødelighet. Ham fremhevet at konsekvensen av å leve i øyeblikket, altså økt beskatning, kan være at vi dør i morgen. Han konkluderte med at usikkerheten bør komme bestanden til gode.

Leine spørsmål: er forekomstene av hyse gått like drastisk tilbake som torsk.

Jacobsen svarte at det også er vektning for hyse, men ikke like stor som for torsk.

Turøy fremhevet at for fiskeindustrien i Finnmark er det snakk om å leve i nuet - om å overleve!

Fladmark slo fast at han delte bekymringen for torsken. Men dette dreier seg også om økonomi for landet og for den enkelte. Reguleringen skal skje etter internasjonale avtaler. På denne bakgrunn må Norge kunne ta den kvoten som er tildelt. Han fremhevet hensynet til næringen.

Kjønøy sa at dagens holdning er at det skal vises større ressursansvar. Ved tilpassning til forskningsresultatene vil vi måtte ned i 160.000 tonn neste år. Når det gjaldt råstofftilgangen for industrien i land viste han til at departementet hadde til behandling søknad om å få lande torsk fra utenlandske trålere i Norge. Utfallet av denne ville kunne innvirke på beskjeftigelsen i land.

Nakken sa at de siste 10 år har det vært en vesentlig lavere rekruttering til bestanden enn de foregående 30 år. Dette er beregnet uten å ta hensyn til torskens tilgang på føde. Det er et moment av betydning. I løpet av de siste 10 årene er det ikke årsklasser som er egnet til å øke langtidsutbytte. Den eneste årsklasse over middels er -83 årgangen.

Gregussen spurte om selv et relativt lite kvantum som ikke blir tatt har betydning for når bestanden tar seg opp?

Nakken svarte at poenget er at fremtidsutbytte vil bli vesentlig mindre enn det har vært til nå. Reduksjon av oppfisket kvantum i år vil kunne ha innvirkning på gytebestanden slik at den fortere tar seg opp igjen.

Wold sa til ettertanke: I fjor snakket vi om en totalkvote på 690.000 tonn i dag diskuterer vi 300.000 tonn.

Leine stilte spørsmål om når det antas være nok lodde i Barentshavet til å fø torsken?

Nakken svarte at en allerede nå antar at det er nok lodde til å fø den bestanden som i dag er i Barentshavet, men at det ikke er nok lodde til å bygge opp langtidsutbytte.

Hamre kom med en vurdering om langtidsutbytte for den torsken som er igjen. Han sammenlignet ressursituasjonen med forholdene for bonden om våren. Han hevdet at torsken hadde gjennomgått en hungersnød og

at den nå var "i vårknipa". Han sa at nå "gror gresset" og at i denne situasjonen tilsier sunt bondevett at man slakter minst mulig i påvente av økt utbytte. Det er for tiden tilvekst både av sild og lodde som kan danne grunnlag for økt torskebestand.

Kjønneøy stilte spørsmål om de nye prognosene er basert på en gjennomsnittstilvekst eller om de er basert på en dårligere tilvekst de senere år.

Jacobsen svarte at i prognosen ligger en gradvis tilbakevending til normalvekst pr. år. Det er antatt at torsken vil vokse normalt fra -89. Veksten har vært nede i 6 cm pr. år. Det normale regnes som 10 cm. Det synes imidlertid klart at den fisken som i en periode har hatt lavere vekst ikke vil ta igjen det tapte.

Olsen ønsket svar på om en skulle foreta avstemming todelt på grunnlag av det som var fremkommet:

1. skal det overføres noe fra det som er avsatt for fiske med konvensjonelle redskaper til trålergruppen?
2. er det grunnlag for å foreta en refordeling innen trålergruppen?

Leine mente at en skulle diskutere omfordeling innen trålergruppen, og at det ikke er aktuelt å overføre fra kystfiskerne til trålerne.

Nakken foreslo at en ikke skulle øke trålerkvoten utover de tildelte 120.000 tonn. Ifølge prognosene vil vi da nå opp i et totalkvantum mellom 233.000 - 245.000 tonn i år. Dette er så nært opp til totalkvoten som en kan komme.

Fladmark foreslo at en skulle refordele 10.000 tonn av det som er avsatt til konvensjonelle redskaper og overføre til trålergruppen.

Det ble så votert over forslaget fra Fladmark om å øke trålerkvoten med 10.000 tonn. Forslaget fikk 5 stemmer (Fladmark, Bolstad,

Arctander, Turøy og Isaksen) mens 6 stemte imot (Olsen, Holm, Wold, Nakken, Leine og Johansen). Forslaget fra Nakken om å ikke øke trålerkvoten utover de tildelte 120.000 tonn fikk 6 stemmer (Olsen, Holm, Wold, Nakken, Leine og Johansen) men 5 stemte imot (Fladmark, Bolstad, Arctander, Turøy og Isaksen).

Olsen reiste på bakgrunn av avstemmingsresultatet spørsmålet om det er rom for en refordeling innefor en totalkvote blant trålerne på 120.000 tonn. Han antyder selv at utfra prognosene kan kvantumet bli fra 0 til 3.000 tonn.

Fladmark foreslo at Reguleringsrådet fattet vedtak om at de 120.000 tonn skal fiskes og at det overlates til departementet å foreta den nærmere refordeling så snart som mulig.

Leine var enig og sa at den konkrete refordeling bør overlates til Fiskeridirektøren da det er umulig for Reguleringsrådet å tallfeste en refordeling under dette møtet.

Kjønøy sa at hvis det aktuelle kvantum til refordeling er 3.000 tonn vil dette medføre ca. 40 tonn ekstra pr. ferskfisktråler. Han reiste så spørsmål om hvor stort kvantumet må være for at det skal være aktuelt å refordele.

Arctander svarte at jo mindre kvantum jo hurtigere må det refordeles. Hvis ekstrakvoten kommer for sent altså etter at hovedkvoten er oppfisket vil det neppe være aktuelt å ta ut fartøyer som er "gått i bøyen" bare for å ta ekstrakvoten. Han sier videre at for stortrålergruppen er det greit å skaffe oversikt over hvilke kvantum som er tatt hittil i år, men dette kan være vanskeligere for småtrålerne.

Nakken var også enig i at refordeling må bero på Fiskeridirektørens skjønn. Han sa også at dette vil være en meget vanskelig vurdering som knapt kan kritiseres i ettertid.

Olsen sa at refordeling vil skje ut fra hensynet til industrien i land. Han reiste spørsmål om hvordan det skulle refordeles. og om det, kunne knyttes til en betingelse om at leveranse skulle skje til fordeling ved landanlegg, uavhengig av hvor.

Krane sa at målsettingen måtte være at merkvantumet endte opp ved landbaserte anlegg.

Strand spurte om fisken var mindre verd for et landbasert anlegg hvis den var rundfrosset?

Leine fremholdt at fabrikkskipene er en del av den totale trålerflåten og derfor bør få del i tilleggskvoten.

Arctander foreslo en flat fordeling og et vilkår om levering til industrien.

Johansen antok at man ikke vil kunne få en oversikt for småtrålerne før primo desember. Dette innebærer at en refordeling nå vil medføre fare for overfiske. Hvis dette skjer må det føre til en reduksjon i trålerkvoten for neste år.

Arctander fastholdt at en refordeling uansett må skje så snart som mulig.

Wold sa at vi er et råd som skal tilrå overfor Fiskeridirektøren, og vi kan ikke risikere at båter må "gå i bøyen" 1. desember som følge av for tidlig refordeling.

Turøy mente at forutsetningen for refordeling var levering i land, og at dette måtte skje så raskt som mulig av hensyn til arbeidsplassene i Finnmark.

Olsen oppsummerte ved å si at han oppfattet det dithen at det stort sett var enighet om å overlate til Fiskeridirektøren å foreta refordeling så snart som mulig.

Gullestad sa at nøkkelen for småtrålerne også måtte vurderes.

Arctander spurte om det ikke bare var et forslag om flat fordeling mellom trålerne.

Leine sa at man burde holde seg til tradisjonell fordeling.

Olsen sa at når det gjaldt måten refordeling skulle skje oppfattet han det slik at synspunktene sprikte.

På dette tidspunkt foretok Reguleringsrådet en oppsummering og kom til at det var enighet om å overlate den nærmere refordeling til Fiskeridirektøren, både om refordeling kunne finne sted og i tilfelle etter hvilken nøkkel.

FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING
THE ASSOCIATION OF NORWEGIAN FISH PROCESSORS AND EXPORTERS.

Handwritten notes: V. H. Ø. M. V. H. Ø. M. T. u. l. Ø. M. Ø. M.

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridirektøren
Postboks 185/186
5001 Bergen

10154 29. SEP 88

SKIPPERGATEN 4
POSTBOKS 267
POSTGÅRD 5 95 26 56
BANKGIRO 8801 02 08016
TELEFON 083 58 336
TELEGRADR. PRODUSENTFORENING
TELEFAX 083 56 46

Handwritten: Holm

Handwritten signature: T. L. / S. A. J. Ø. M.

DERES REF   VÅR REF   SAK/gh   900: TROMSØ   28.9.1988

FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK HØSTEN 1988.

Styret i Fiskeindustriens Landsforening har i sitt møte 15. september drøftet forsyningssituasjonen for fiskeindustrien for årets høstmåneder. Det er en overordnet og sterkt prioritert målsetting å holde fiskeindustrien i kontinuerlig virksomhet gjennom hele høstperioden.

I dette bilde hører spørsmålet om å få tilført industrien de kvanta torsk som kvotemessig er besluttet oppfisket, og som der ikke foreligger fangstforbud mot ut fra bestandsmessige hensyn.

Årets reduserte torskekvote på 250 000 tonn er av fiskeindustrien forutsatt oppfisket i løpet av høstperioden, og tilført industrien fra de redskapsgrupper som til enhver tid er mest tjenlig for å fange tildelt kvotekvantum.

Ettersom beslutning om bruk av redskapsgrupper er av avgjørende betydning for å kunne oppnå fangst av full kvote, er det av største viktighet at slike beslutninger, blir tatt innen rimelige tidsfrister for å kunne dra nytte av den fartøygruppe som har disponibel fangstkapasitet, og umiddelbart kan settes inn i fisket.

På denne bakgrunn har styret fattet følgende vedtak:

"Årets torskekvote - opprinnelig 320 000 tonn, ble tidligere i år av bestandsmessige årsaker redusert til 250 000 tonn. Der var bred enighet om denne reduksjon i volum. Industri og næring har basert seg på at dette reduserte kvantum skulle bli oppfisket ved hjelp av de redskapsgrupper som var disponible. Fangstutviklingen for kystfisket sålangt tilsier at denne gruppe vil ende opp med ca 100 000 til 110 000 tonn som sluttkvantum. Gruppen er ikke underlagt restriksjoner, og kan i realiteten fiske fritt i årets siste måneder. Dersom ferskfisktrålerflåten ikke utnyttes utover den allerede tildelte kvote på 120 000 tonn, vil der også i år fremkomme et ikke oppfisket kvotekvantum på ca 25 000 til 30 000 tonn norsk - arktisk torsk.

Det er klargjort at vår ferskfisktrålerflåte vil ha ledig kapasitet til å kunne øke sin innsats i de siste høstmåneder slik at restkvantumet vil kunne tas opp. Forutsetningen for at dette kan skje, er at det snarest blir tatt beslutning om å benytte denne redskapsgruppe for å kompensere svikt i kystfiskets innsats.

For norsk foredlingsindustri, og for næringen totalt må det være en forutsetning at de kvoter som er tildelt, og som industri og næring har basert sin virksomhet på, blir fisket opp med kontinuerlig innsats av nødvendige fartøygrupper.

Styret ber Fiskeridirektøren om snarest å innkalle Reguleringsrådet med anbefaling om at fangstinnsats blir endret slik at ferskfisktrålerne blir gitt ekstrakvote for å sikre fangst av årets reduserte torskekvote."

Med vennlig hilsen
FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING

Svein A. Krane
adm. direktør

Kopi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag
Norske Trålrederiers Forening
NNN, Tromsø
Norsk Sjømannsforbund, Tromsø

SAK 14/88

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.
SPØRSMÅL OM OPPMALING.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. INNLEDNING.

"På møte i Reguleringsrådet 8. og 9. desember 1987 var det enighet om at spørsmålet om levering av sild til oppmaling eller fôr vedrørende 2. halvår 1988 skulle behandles på møtet i Reguleringsrådet i mai/juni 1988.

På møte i Reguleringsrådet 9. mai 1988 var det enighet i Reguleringsrådet om at det ikke skulle tillates oppmaling av norsk vårgytende sild i annet halvår av 1988.

Ved brev av 16.06.88 har Feitsildfiskernes Salgslag på ny anmodet myndighetene om å benytte et begrenset kvantum norsk vårgytende sild til oppmaling. Norges Fiskarlags Landsstyre har i møte 16.09.88 vedtatt at konsumkravet bør oppheves, hvilket er meddelt Fiskeridirektoratet ved brev av 19.09.88.

Oversikt over fangst samt gjenstående kvote pr. 15.10.88 (alle tall i hl):

Totalt kan det fiskes 1.075.000 hl norsk vårgytende sild i 1988.

	Gruppekvote årsbasis	Fangst pr. 15.10.88	Gjenstående pr. 15.10.88
Ringnot	462.000 hl	367.334 hl	94.666 hl
Kystfartøy	570.000 hl	301.086 hl	268.914 hl
Trål	43.000 hl	43.000	-

Totalt   1.075.000 hl   711.420 hl   363.580 hl

2. BESTANDSSITUASJON.

Den 25. april 1988 uttalte Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt bl.a.:

"I ACFM` siste rapport er det presisert at 1983-årsklassen ikke er sterk nok til å bygge opp bestanden til 2,5 mill. tonn, som er det ønskelige nivå. Under disse forhold og med hensyn til at 1988-kvoten, dersom den blir tatt, vil øke fiskedødeligheten over 0,08, vil det av bestandsmessige grunner være gunstig om ikke hele 1988-kvoten blir oppfisket. Det innebærer at det fortsatt er biologisk grunnlag for å markedsregulere sildefisket ved ikke å tillate oppmaling av norsk vårgytende sild."

På grunnlag av de nye henvendelser angående spørsmålet om oppmaling, ba en på ny om Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttts vurdering. Instituttet uttalte 17.09.88 følgende:

"1. Instituttet har tidligere redegjort for betydningen av at fiskedødeligheten på norsk vårgytende sild holdes lavt. Se bl.a. brev til Fiskeridirektøren av 25. april (88/761/JH/ES)."

Videre uttaler instituttet at samlet fiskedødlighet (rapportert fangst + at annet) må holdes lavt.

3. HVILKET KVANTUM KAN GA TIL KONSUM.

Som anført har Feitsildfiskernes Salgslag ved brev av 16.6.88 til Fiskeridepartementet bedt myndighetene om på ny å vurdere mulighetene for å benytte et begrenset kvantum norsk vårgytende sild til anvendelse for eller mel/olje.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt har i brev av 25.4.88 og 27.9.88, uttalt at det av bestandsmessige grunner er gunstig om ikke

hele 1988-kvoten blir oppfisket. Samlet fiskedødlighet (rapp. fangst + alt annet) må holdes lavt.

Landsstyret i Norges Fiskarlag fattet den 16.9.88 vedtak om at konsumkravet bør oppheves bl.a. for å skaffe råstoff til spesialmel. Det heter ellers i vedtaket: "For fiskerne kan det være økonomisk fordelaktig å levere til andre anvendelser enn til konsum. En opphevelse av konsumpåbudet vil gi en enklere avvikling av konsumsildfisket og lette presset på konsummarkedet."

For tiden utgjør 1983-årsklassen den betydeligste del av fangstene, som derved inneholder mye gruppe 2 og gruppe 3 sild. Feitsildfiskernes Salgslag har vist til at det kan være vanskelig å omsette sild av slik størrelse til konsum. Det er hevdet at dette kan forårsake uregistrert fiskedødlighet pga. omkasting og dumping av fisk som er liten og gir dårlig avkastning. Det hevdes videre at dersom en tillater oppmaling vil dette uregistrerte uttaket kunne bli mindre, idet liten sild i større grad vil bli tatt opp og inngå i den registrerte fangstdødlighet.

Den gjenstående kvote utgjør pr. 15. oktober d.å. omlag 363.000 hl derav 95.000 hl for konsesjonspliktige ringnotfartøy og 268.000 hl for kystflåten. En vil i den anledning vise til at når det gjelder kystfartøygruppen kan ethvert fiskeriregistrert fartøy som er egnet, bemannet og utstyrt delta. Dette betyr at en ikke på forhånd kan vite hvor mange fartøyer som vil være interessert i å delta i dette fisket. For denne gruppen må en regne med en betydelig overfordeling i forhold til gruppekvoten. Dvs. at summen av kvotene på de berettigede fartøyene vil være atskillig større enn gruppekvoten. det er usikkert hvordan adgangen til oppmaling vil påvirke interessen for å delta i fisket, men det må kunne antas at en oppmalingsadgang vil kunne føre til økt interesse. Dette vil i såfall innebære økt risiko for overfiske, med de konsekvenser det kan ha for bestanden av norsk vårgytende sild.

Feitsildfiskernes Salgslag opplyser at prisen for råvarer levert til

oppmalning er betydelig bedret og gjør slik levering mer økonomisk interessant for fiskerne.

Sildemelfabrikkenes Landsforening slutter seg til dette syn og viser ellers til fortrinn såsom smidigere og mer fleksibel avvikling av fisket, hensynet til gjenværende fabrikanlegg, totalutbyttet for den enkelte fisker og andre samfunnsmessige årsaker.

Fiskeridirektoratet er usikker m.h.t. hva som kan skje ved en generell opphevelse av oppmalingsforbudet. En begrenset adgang til å levere til mel/olje vil være best ut fra hensynet til kontroll med et fiske hvor overkapasiteten må sies å være betydelig. Men også en eventuell adgang til å levere inntil 100.000 hl sild til mel/olje forutsetter at Feitsildfiskernes Salgslag legger opp den praktiske gjennomføringen av fisket på en slik måte at en har kontroll med utviklingen.

Når det gjelder den praktiske gjennomføring opplyser Feitsildfiskernes Salgslag at man ikke legger opp til et mel- og oljefiske. For tiden er det relativt laber aktivitet, men dersom og når fisket kommer i gang vil man få større frihetsgrad ved avviklingen av fisket. Laget er i utgangspunktet interessert i levering for konsum. men man har mulighet for et slags overløp i og med en oppmalingsadgang.

Avslutningsvis kan det opplyses at Fiskeridirektoratet har vært i telefonisk kontakt med Fiskeindustriens Landsforening, Tromsø, som ga følgende prioritering: 1, dekke konsumbehov. 2, dekke norsk mel og oljeindustri. 3, deretter levering av råstoffer ut av landet, og Sildeeksportørens Landsforening, Stavanger, som mente at all norsk vårgytende sild skulle gå til norske kjøpere på land og til verdiskaping på land.

Adm.dir. Schøpp opplyste at eksportmarkedet i høyeste grad trengte det resterende kvantum n.v.g.s. Man hadde store udekkede kontrakter på frossen sild og salt sild, derfor burde det gjenstående gå til

konsum.

Fiskeridirektøren mener at en fortsatt bør beholde konsumpåbudet, men at en likevel bør kunne gå inn for en mer liberal dispensasjonsadgang enn hittil. For å lette avvilkingen av konsumfisket bør en tillate at et visst overløpskvantum går til mel/olie/fôr. Forutsetningen for en mer liberal dispensasjonsadgang er at Feitsildfiskernes Salgslag fastsetter nærmere retningslinjer for gjennomføring og kontroll av fisket og at disse godkjennes av Fiskeridirektøren."

Leine sa at sildemarkedet er bedre i dag enn det har vært tidligere. Når makrellsesongen nå går ut kan en forvente at etterspørselen etter sild øker. En del kystfiskere har problem med at de har for lang vei for å lande til konsum, de ville fått kortere vei for å lande til oljeindustrien. Det bør imidlertid ikke åpnes fullt ut for oppmaling, men det bør dispenseres for de med lang vei.

Arctander vist til at det lå 3 polske skip i Boksnesfjorden. Han mente det foregikk en betydelig underrapportering i forhold til de faktisk leverte fangster ved at mottakfartøyene tok i mot mer enn hva fiskerne fikk på seddel. Fiskerne har en sterk interesse i å få slutt på dette forhold.

Hamre sa at en ikke kunne diskutere forvaltning av sild uten å se hen til hva silden bety for den totale forvaltningen i nord-områdene. Alle vet i dag at vi har forvaltet feil tidligere. I 1976 ble det laget et notat med overskrift "Vi driv hasard med nord-europas største og viktigste fiskeressurs". Det samme kan vi si om situasjonen i dag.

Han mente at dette er skjedd ved at Norges Fiskarlag har presset myndighetene til ikke følge havforskernes råd, og viste til at i perioden 1975 - 1983 anbefalte det internasjonale havforskningsråd totalforbud mot fiske etter sild. Dette ble ikke fulgt opp pga. presset fra interesseorganisasjonene. Etter hans mening har

oppmalingsforbudet bidratt til å begrense uttaket av sild.

Han hevdet at Det i dag er samfunnsøkonomisk grunnlag for å markedsregulere sildefisket fordi silden er en sterkt overbeskattet bestand. Det er bedre å investere i sildebestanden enn i noe annet investeringsobjekt.

Han hevdet videre at det ikke er samfunnsøkonomisk grunnlag til å fiske sild uten at prisen er 2 til 3 ganger minstepris. Dette er den samfunnsøkonomiske realitet i dag. Dersom en også trekker inn hva bestanden betyr for økologien, torskefisket, vil kanskje verdien måtte mangedobles.

Olsen mente at forslaget ville føre til mindre fiskedødlighet enn om en holdt strengt på konsumkravet.

Hamre sa at det var prinsippielt galt å oppheve et forbud som forhindret at sild ble omsatt til minstepris. Det burde være Fiskeridirektørens og departementets holdning at det i utgangspunktet ikke skulle tillates omsetning av sild dersom den ikke kunne omsettes til 2 til 3 ganger minstepris.

Bolstad sa at pris til oppmaling nesten er sammenfallende med minstepris til konsum som ligger på kr 1,15 og 1,00 for henholdsvis gruppe 3 og 4 sild. Prisen til oppmaling ligger på kr 90 pr. hektoliter. For storfallen sild er det gode avsetningsmuligheter.

Han stilte videre spørsmål ved om et konsumpåbud ville gi redusert kvantumseffekt i forhold til å tillate oppmaling. I denne forbindelse viste han til at sild som ble levert til utenlandske fartøy er "konsum" pr. definisjon.

Konsumpåbudet bør opprettholdes frem til 1. desember. Etter denne tid vil en se hvordan sildestørrelsen holder seg og hvor stort konsumuttaket blir.

Wold sa at oppmalingsforbudet har medført stor neddreping av sild. Det bør tillates 100.000 hl til oppmaling. Fiskerne får da selv velge om de vil vente på å få levere til konsum eller om de vil gå direkte til oppmalingsfabrikk.

Leine sa at en måtte holde seg til den fastsatte TAC for 1988. I dag er ikke Reguleringsrådet beredt til å diskutere de samfunnsøkonomiske aspekt som Hamre trekker opp.

Vedeler mente at Hamres syn på oppmaling gjenspeilet den gamle "guanotanken". I dag er sildemelindustrien en integrert del av oppdrettsnæringen. Spesialmel går til fiskefôr til lakseoppdrett. Det er en veldig idekket etterspørsmål på spesialmel. Industrien har et nærmest desperat behov for spesialmel som gir gode priser.

Gullestad stilte spørsmål om det var en samfunnsøkonomisk eller biologisk anbefaling som lå til grunn for ACFM. En vil aldri komme i den situasjon at det bare kan fiskes sild av gruppe 1. Dersom en skal overlate til markedet å bestemme uttaket vil en få et stort dumpingsproblem.

Hamre sa at sildebestanden må opp i minimum 2,5 mill. tonn for å gi optimalt utbytte. Det tall som ACFM gir er det ikke optimalt biologisk grunnlag for. Når en bestand er under optimal er det bare samfunnsøkonomien som kan forsvare fisket. Det at fisket i seg selv fører til neddreping må løses på en teknisk måte. En av hovedgrunnene til neddreping er at så mange fartøy har adgang til å delta.

Olsen repliserte at Fiskeridirektørens forslag vil kunne bety en representert teknisk bedre måte å avvikle fisket på slik at det unngås neddreping.

Nakken sa at 83-årsklassen vil vokse i de neste årene, og følgelig vokse seg opp gjennom prissonene og dermed bli mer verdifull. Det vil være en fordel å ligge så lavt som mulig for å få bestanden opp

i 2,5 mill. tonn som er gytebestanden. Dette må det tas hensyn til når en nå vurderer spørsmålet om oppmaling. Tillatelse til oppmaling kan lett føre til at flere presser på for å få være med å fiske sild. Fiskedødligheten er alt noe for høy, med hensyn til å bygge opp denne sildebestanden. Han sa videre at dersom intensjonen med Fiskeridirektørens forslag er å unngå neddreping og utkast så ville han kunne slutte seg til forslaget. Det må imidlertid være en forutsetning at det i praksis blir tettet sterkt igjen, og at en unngår slike tilstander som at fiskere setter sild i lås, vitende om at det ikke er avsetning til annet enn mel og olje.

Bolstad mente det ville være større sannsynlighet for at kvoten ble oppfisket med Fiskeridirektørens forslag enn med et ubetinget konsumpåbud. Dersom det er slik at kvoten skal tas under alle omstendigheter, så vil det være en fordel å åpne opp for oppmaling i det dette vil begunstige norske arbeidsplasser. Eventuell dispensasjon bør bare gis til fiskere som ellers ikke ville fått avsetning på silden.

Hamre spurte om det lot seg gjøre å kontrollere hvor mye som faktisk ble levert av mel og olje til fabrikkene.

Jacobsen svarte at det bare var 4-5 fabrikker som tok imot slikt råstoff, og at dette derfor ville være lett å kontrollere.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag.

FEITSILD/FISKEKNES SALGSLAG

7001 TRONDHEIM
TELEFON (07) 53 05 00
TELEX 58 188
TELEFAX (07) 51 06 34
POSTBOKS 403
BANKGIRO 8401.05.13810

TELEGRAMADRESSE: -SILDKONTORET-

8401 HARSTAD
TELEFON (082) 84 935
TELEX 84 004
TELEFAX (082) 82 484
POSTBOKS 307
BANKGIRO 8436 02.00344

FISKERIDEPARTEMENTET

FISKERIDIREKTORATET

FISKERIDEPARTEMENTET
28. JULI 1988
88/1805-1
ARKIV 432.34
Vår ref.: 326/88 JK/RS

Trondheim 16.06.88

Deres ref.:

*inhen av diskutert med
Plussen og denne innvalgte
er i dette omgjort til
nordtatt for 4. dir.
18/6*

FISKERIDIREKTORATET
08110 02.AUG88

På vårt representantskapsmøte den 27.05. d.å. ble det gitt en orientering om markedsituasjonen for konsumprodukter av pelagisk råstoff. Orienteringen utløste en lengere diskusjon, og vårt representantskap fattet følgende enstemmige vedtak:

1. Representantskapet tar adm.dir. Jørn Krogs orientering om markedsituasjonen for konsumprodukter til etterretning.
2. Representantskapet konstaterer at det gjenstår 547.000 hl av årets kvote av norsk vårgytende sild. En stor del av dette kvantumet vil være mindre sild av 1983-årgangen som er vanskelig omsettelig til konsumformål.

Representantskapet finner at hensynet til avvikling av fisket, hensyn til gjenværende fabrikklegg og hensynet til totalutbyttet for den enkelte fisker, gjør at det bør tillates levert et begrenset kvantum norsk vårgytende sild til anvendelse for eller mel- og olje. Representantskapet legger i den forbindelse vekt på at slik leveranse i mange tilfeller vil være å foretrekke av samfunnsmessige årsaker.

Representantskapet ber Samarbeidsutvalget snarest ta opp med Sildemelfabrikkenes Landsforening en organisering av eventuelle leveranser og hvilke priser som kan betales i sammenligning med de priser som kan oppnås ved leveranse til øst-europeiske fabrikkkip.

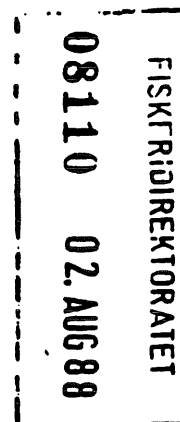
3. Representantskapet ser med bekymring på de markedsmessige hindringer for norsk fiskeeksport et indre marked i EF, vil medføre. Representantskapet ber om at det nye Norges Sildesalgslag, i første omgang gjennom Samarbeidsutvalget, retter en henvendelse til norske myndigheter om at det etableres et spesielt organ, muligens etter modell Prosjekt Japan/Forum USA, for å bedre forholdene for norsk fiskeeksport vis a vis et fremtidig indre marked i EF."

Vi tør be myndighetene snarest vurdere på nytt mulighetene for å benytte et begrenset kvantum norsk vårgytende sild til anvendelse for eller mel/olje. Under henvisning til representantskapets vedtak håper vi på imøtekommenhet og imøteser Deres snarlige svar.

Med vennlig hilsen
FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

Jørn Krog
adm.dir.

Kopi: Norges Fiskerilag

r_fdepl60688

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

2/7 v. Høyre (Landslaget)
3

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.

0030 OSLO 1

J. Høyre

J. Høyre *V. L. Høyre*

TORGATA 7 - 0181 OSLO 1
TELEFON: (02) 42 63 40
TELEGRAMADR: FABRIKKFORENING
BANKGIRO: 8540.05.09994
POSTGIRO: 2 23 51 33

DATO: 7/7-1988

W. Høyre

TILLATELSE TIL Å LEVERE NORSK VÅRGYTENDE SILD TIL MEL OG OLJE

Betydelige kvanta sild leveres til utenlandske fabrikkskip. Vi har tidligere hevdet at vi stiller oss tvilende til om slike leveranser totalt sett gagnar landet. Fiskerne har foretrukket slike leveranser på grunn av den høyere pris som kan oppnås sammenlignet med leveranser til mel og olje.

Som kjent er prisen på råstoff til mel og olje øket betydelig utover i året, og vi regner med at basisprisen for sild med spesialmeltilllegg og med etterbetaling, vil kunne ligge på ca. 80 kroner pr. hl. Vi har forstått fiskerne dithen at dette er en pris som kan få båter til å foretrekke å levere til sildemelfabrikk. Det fremgår også av Feitsildfiskernes Salgslags brev av 16.6.1988 til Dem at fiskerne også gjerne vil støtte opp om sildemelindustrien.

Vi vil derfor henstille til Fiskeridepartementet om å oppheve forbudet mot leveranse av norsk vårgytende sild til mel og olje i 1988.

Forøvrig vil vi nevne at industrien absolutt ikke ønsker overfiske av denne sildebestanden, men har tvert imot den holdning at man bør være svært forsiktig med beskatningen. Vi kan imidlertid ikke se at leveranse til mel og olje fremfor til utenlandske fabrikkskip skal kunne gi noen øket beskatning. Ved leveranse til sildemelfabrikk har en full kontroll med at det kvantum som leveres er det som båten faktisk har ombord.

Vi imøteser Deres svar.

Med hilsen

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

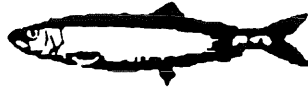
W. Høyre

Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag
Feitsildfiskernes Salgslag
Noregs Sildesalslag

FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

4

7001 TRONDHEIM
TELEFON (07) 53 05 00
TELEX 55 105
TELEFAX (07) 51 05 34
POSTBOKS 403
BANKGIRO 8401.05 13610

TELEGRAMADRESSE: -SILDKONTORET-

8401 HARSTAD
TELEFON (0827) 84 805
TELEX 84 004
TELEFAX (0827) 83 488
POSTBOKS 307
BANKGIRO 8838.08 02844

FISKERIDEPARTEMENTET

POSTBOKS 8118
0032 OSLO 1

Trondheim 01.08.88

Vår ref 376/88 JK/aaw

Deres ref

ADGANG TIL Å LEVERE NORSK VÅRGYTENDE SILD TIL PRODUKSJON AV MEL OG OLJE.

Vi viser til vårt brev av 16. 06.d.å. som vi ikke kan se å ha mottatt Departementets svar på. Det vises også til brev fra Sildemel-fabrikkenes Landsforening til Departementet, datert 07. 07.d.å. om samme sak.

Som Departementet vil kjenne til har prisene for sildemel og olje steget ikke ubetydelig gjennom 1988. Hovedårsaken er som kjent den sterke tørken i USA og dermed redusert produksjon av vegetabilsk fett og protein på verdensbasis. Fra 1. juli d.å. er råstoffprisen for sild som leveres til mel og olje kr. 72,30 pr. hl, basis 18 % fett. Fettreguleringssetsen er kr. 1,89 pr. %. En sild med 20 % fett vil således ha en førstehåndspris på kr. 76,08 for spesialmeltillegg. Tillegget ved leveranse til NorSea-Mink-produksjon er kr. 8,52 pr. hl, og ved leveranse til LT-produksjon kr. 11,89 pr. hl. Ved leveranse til slik produksjon vil derfor hl-priser på mellom kr. 85,- og 90,- være sannsynlige. Dette tilsvarer en kg-pris på kr. 0,90 til 0,96. Minsteprisene for levering til konsumformål er til sammenligning for gruppe 1 kr. 2,30 pr. kg, for gruppe 2 kr. 1,47, for gruppe 3 kr. 1,15 og for gruppe 4 kr. 1,00 pr. kg. Hva prisen blir for leveranser til de såkalte lavprismarkedene, vil avhenge av hvilke priser som oppnås for oversiden-leveranser til øst-europeiske fabrikkskip. Forhandlinger om dette er enda ikke slutført, men det kan nevnes at prisene for norsk vårgytende sild til slike fartøyer høsten 1987 var ca. kr. 1,15 pr. kg.

For fartøy, også kystfartøy, som kan føre egen fangst er det åpenbart at leveranser til mel og oljeproduksjon vil være et økonomisk interessant alternativ. Dette fordi fisket da kan foregå på en for fartøyet rasjonell måte, uavhengig av "kørdninger", puljevise utseilinger eller andre reguleringer som regelmessig må til for avvikling av fiske til konsumformål.

de som...

Dette til Departementets orientering, i det vi håper på en snarlig vurdering og avgjørelse i saken.

Med vennlig hilsen
FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

Jørn Krog
Adm.dirktør

w_fdir_0108

FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

101 TRONDHEIM
TELEFON (07) 1105 00
TELEX 55 108
TELEFAX (07) 51 05 34
POSTBOKS 403
BANKGIRO 8401.05 13M111

TELEGRAMADRESSE -SILDKONTORET-

8401 HARSTAD
TELEFON (082) 84 935
TELEX 84 004
TELEFAX (082) 82 488
POSTBOKS 3115
BANKGIRO 8835 02 00244

FISKERIDIREKTORATET

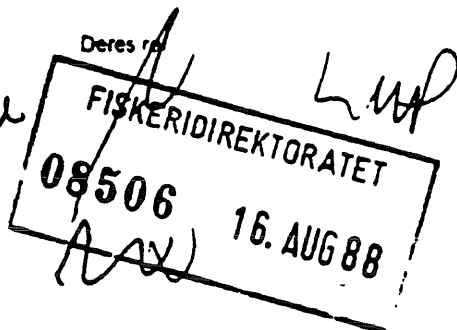
BERGEN

Att.: L.Plassa.

Vår ref

JK/aaw

Trondheim 08.08.88

FISKE ETTER VÅRGYTENDE SILD I 1988.

Under henvisning til vårt brev av 16.06.d.å. og dagens telefonsamtale, oversendes vedlagt kopi av vårt brev av 01.08.88 til Fiskeridepartementet, med redegjørelse for prisutviklingen på råstoff som leveres til mel- og oljeproduksjon.

Som nevnt i vår telefonsamtale er vårt ønske en generell adgang til å levere inntil 100.000 hl vårgytende sild til mel og olje. Vi vil gjerne presisere at en slik generell adgang ikke nødvendigvis vil bety at dette kvantumet faktisk blir levert til mel- og oljeproduksjon. For laget og for fiskerne vil imidlertid en slik adgang kunne gi bedre fleksibilitet og større smidighet ved avviklingen av fisket.

Vi vil også presisere at en eventuell imøtekommelse av vår søknad ikke vil føre til større problemer med kvotekontroll etc., enn de en allerede har. Det er som tidligere vårt syn, at så lenge myndighetene har fastsatt en totalkvote, så bør det være opp til næringen selv å finne ut hvordan denne kvoten kan utnyttes på en for næringen mest mulig hensiktsmessig og økonomisk måte.

Med vennlig hilsen
FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

Jørn Krog
Adm. direktør

Kopi: Sildemelfabrikkenes landsforening

w_fax_160888

Norges Fiskerilag

Fiskeridirektoratet,
Postboks 185,
5001 Bergen.

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr. adr.: Landsfiskerilag
Saksnummer 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET

09734 19. SEP 88

19.9.88.
Jnr. 1550/88
Ark.
KK/TR

TELEFAX

[Handwritten signature]
Kontroll 1350

FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Norges Fiskerilags Landestyre behandlet ovennevnte sak i møte 16. september 1988. Det ble fattet følgende vedtak:

"Den viktigste begrunnelse for å opprettholde konsumpåbudet har vært å begrense uttaket av sild av bestandshensyn.

Feitsildfiskernes Salgslag opplyser at det resterende kvantum norsk vårgytende sild vil kunne omsettes til konsum. Dette betinger imidlertid leveranser til dårlig betalende markeder, herunder store leveranser til utenlandske fabrikkskip.

Mel og oljeprisene har i løpet av året steget betydelig. Dette har gitt grunnlag for en råstoffpris som er på høyde med sild levert til fabrikkskip og lavprismarkeder gjennom norske kjøpere, og gir et større økonomisk utbytte for norsk fiskerinæring. Sildemelindustrien har mottatt mindre råstoff enn forutsatt bl.a. på grunn av sviktende sommerloddefiske ved Jan Mayen. For fiskerne kan det være økonomisk fordelaktig å levere til andre anvendelser enn til konsum.

En opphevelse av konsumpåbudet vil gi en enklere avvikling av konsumsildfisket og lette presset på konsummarkedet.

Norges Fiskerilag mener derfor at konsumkravet bør oppheves bl.a. for å skaffe råstoff til spesialmel."

Med hilsen
NORGES FISKERILAG

[Handwritten signature]
Otto Gregussen

[Handwritten signature]
Kurt Karlson

Kopi:
Feitsildfiskernes Salgslag
Noregs Sildesalslag

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt
NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

J.M. F.W.

L.M. 8 ES

BERGEN, 27. sept. 1988
SENTRALBORD 22 77 80

I. NR. 88/761/8 ON/jp
BES OPPGITT, VED SVAR)

Fiskeridirektøren

Her

Holund

DIREKTORATET
10006 27. SEP 88

Attn: Juridisk kontor/Plassa, Sund

SPØRSMÅL OM OPPHEVING AV KONSUMKRAVET FOR NORSK VÅRGYTENDE SILD
Ref. Telefax 26.09.88

1. Instituttet har tidligere redegjort for betydningen av at fiske-dødeligheten på norsk vårgytende sild holdes lavt. Se bl.a. brev til Fiskeridirektøren av 25. april (88/761/JH/ES).
2. Etter instituttets mening er det to forhold som må vektlegges:
  - a) Samlet fiskedødelighet (rapportert fangst + alt annet) må holdes lavt.
  - b) Silda må fiskes, tilvirkes og omsettes på en måte som gir størst mulig verdiskapning.
3. Andre instanser i Fiskeridirektoratet må vurdere de samfunns-økonomiske aspekter ved opprettholdelse/opphøvelse av konsumkravet.

Norges Fiskerilags mening er klar, hva mener tilvirkere og konsumprodusenter?

Med hilsen

Odd Nakken

Odd Nakken

Kopi: Johs. Hamre

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

~~original~~

ES

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep

0032 OSLO 1

Original Bollehus.

FIS

10/10 Koper Fiskeridepartementet

TORGGAATA 7 - OSLO OSLO 1
TELEFON (02) 42 65 40
TELEGRAMADR. FABRIKKFORENING
SENTRALBOKS OSLO 1
POSTBOKS. 2 23 01 38

DATE: 4.10.1988

[Handwritten signatures]

NORSK VÄRGYTENDE SILD TIL SILDEMELINDUSTRIEN

Vi viser til vårt brev av 7.7.1988 og til diverse henvendelser fra Feitsildfiskernes Salgslag til departementet i sakens anledning.

Det vises også til brev av 3.10.1988 fra Norsildmel til departementet som beskriver markedssituasjonen for sildemel og fiskeolje m.v.

Prisen på råstoff til sildemelindustrien har vært sterkt stigende i løpet av året. Dette innebærer at norsk værgytende sild ville kunne betales med opptil ca. 90 kroner pr. hl. Dette er en pris som gjør det interessant for fiskerne å levere til sildemelindustrien fremfor å levere til utenlandske fabrikkskip.

Vi ber derfor igjen Fiskeridepartementet om å oppheve forbudet mot leveranse av norsk værgytende sild til mel og olje.

Med hilsen

[Handwritten signature]

Kopi: Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag
Feitsildfiskernes Salgslag
Noregs Sildesalslag

SAK 15/88

EVENTUELT.

ORIENTERING OM FISKET ETTER NORDSJØSILD.

Leine spurte om utviklingen i fisket etter nordsjøsilde.

Gullestad svarte at ringnotflåten hittil i år hadde fisket opp ca. 160.000 tonn. Ved utrekning av fartøykvotene hadde en fra starten av lagt inn en overfordeling på 17 - 18%, bl.a. på bakgrunn av kjennskap til at det ville være fartøy som i løpet av sesongen ville gå ut av fisket.

Gruppeknoten til ringnotfartøy er nå økt fra 213.600 til 215.600 tonn. Summen av fartøykvotene til de fartøy som har adgang til å delta etter 1. oktober er 221.000 tonn. Av disse er det 3-4 fartøy som en pr. 24.10. vet ikke vil delta, slik at en kommer ned i et kvantum på ca. 217.000 tonn. Dette tilsvarer en overfordeling på ca. 1.500 tonn.

Reguleringsrådet tok orienteringen til etterretning.